

[Leif Hermann]

miljøministeren jo er bekendt med, idet han også i dag har refereret til det, og jeg går ud fra, at miljøministeren er bekendt med de bemærkninger, der er kommet fra de enkelte kommuner om de tiltag på rensningsområdet, som amtsrådet foreslår som led i planlægningen.

Men det, der egentlig får mig herop, er spørgsmålet om økonomien i dette her, altså hvor meget man nu spænder ben for landbruget ved at gennemføre vores forslag.

Vores forslag svarer til det, der i Hjarbæk Fjord-rapporten hedder forslag 2, og det indebærer efter plankataloget en udbyttedgang for landbruget af størrelsen 0,5–1 mill. kr. årlig brutto. Fiskeriudbyttet formodes at blive skønsmæssigt 1 mill. kr. årlig brutto, dvs. noget med en forøgelse på 800.000 kr. Det er den økonomi, man skal tale om. Man skal ikke tale om den økonomi, Virksunddæmningen har medført, for vores forslag fjerner ikke Virksunddæmningen, ja, det skaber ikke engang det, som hr. Arentoft udtalte ønske om, nemlig en helt ændret sluseføring deroppe. Det medfører en uddybning af sluserne samt et ændret sluseregulativ, og det er noget andet. Derfor forstår jeg ærlig talt ikke, hvad det er for nogle økonomiske problemer, der opstår for landbruget, hvis vores forslag gennemføres.

Både miljøministeren og hr. Steffensen har sagt, at de er klar over, at en ferskvandsløsning i en del af Limfjorden vil være med til at ødelægge en samlet plan for forbedring af tilstanden i Limfjorden. Vi ved nemlig godt, at saltvand gør områderne mere robuste. Næringssaltbelastningen i nabofjorden, nemlig Skive Fjord, er i øjeblikket temmelig voldsom, men der er ikke de skader i Skive Fjord, som vi har set i Hjarbæk Fjord, og det skyldes, at det er saltvand- eller brakvand, om man nu vil.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det skal være en kort bemærkning til hr. Hjortnæs, som meddelte, at det ville være en falliterklæring for miljøministeren, såfremt vi ikke fik saltvandsløsningen. Jeg har klart meddelt, at jeg mente, saltvandsløsningen miljømæssigt vil være den bedste løsning, men hr. Hjortnæs opfordrede mig faktisk indirekte til letsindig omgang med folketingets fastholden af, at det er de lokale myn-

digheder, der træffer beslutning i denne sag, og det vil jeg selvfølgelig ikke være med til. Jeg må respektere det, folketinget har vedtaget, indtil folketinget træffer anden beslutning.

Såfremt amtsrådet ikke kan leve op til at rense fjorden – for den skal renses – må folketinget vende tilbage til sagen og sige: amtsrådet magtede ikke sin opgave, derfor må folketinget tage affære.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg er da meget ked af det, hr. miljøminister, hvis de bemærkninger, jeg kom med, kunne opfattes som en opfordring til letsindig omgang med noget, folketinget tidligere har truffet beslutning om. Jeg synes – hvad jeg vist også sagde tidligere – at ministeren glemmer den forhistorie, der er i denne sag, og det medansvar, folketinget har.

Men hvis miljøministeren som minister for miljøområdet slår fast fra denne talerstol, at en saltvandsløsning ud fra et miljøsynspunkt er klart at foretrække, vil det selvfølgelig være en falliterklæring, i hvert fald for miljøsynspunkterne, som ministeren har ansvaret for, hvis saltvandsløsningen ikke bliver den endelige løsning.

Der lå faktisk også i mit indlæg en opfordring til ministeren til at erkende sit ansvar som miljøminister for at sikre den bedste miljøløsning, og der er jo ingen tvivl om, at de 10.000 mennesker, der har givet deres underskrift, betragter dette her som et fantastisk væsentligt rekreativt område.

Endelig er det jo rigtigt, som det også er blevet sagt tidligere fra anden side, at det at lave en ferskvandssø midt i Limfjorden – og det er ikke, som jeg siger, en afkrog, det er et meget væsentligt element – er noget, miljøministeren også som miljøminister må vende sig klart imod. Derfor er det en falliterklæring, hvis de synspunkter, som ministeren har ansvaret for, ikke kan vinde gehør.

Hertil kommer, at der altså er et meget stort flertal i dette folketing med miljøministeren, som klart har sagt: vi foretrækker en saltvandsløsning. Ja men så er det lidt for flot, når ministeren siger, at ansvaret nu engang er lagt ud til de lokale myndigheder. Det er jo efter recepten: de gode gerninger kan vi ikke gøre, men de onde kan vi heldig-